

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 14833

гр. София, 05.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 90 СЪСТАВ, в закрито заседание на пети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ВАЛЕНТИН Т. БОРИСОВ

като разглежда докладваното от ВАЛЕНТИН Т. БОРИСОВ Гражданско дело № 20241110101385 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 140 ГПК. Софийският районен съд е сезиран с искова молба от С. С. Л., ЕГН *****, чрез адв. М., против "КРЕДИСИМО" ЕАД, ЕИК: ..., със седалище и адрес на управление: гр. София, ... (сграда А), ..., ... "." и против "АЙ ТРЪСТ" ЕООД, ЕЖ: ..., гр. София, гр. София, ... (сграда А), ".".

В исковата молба са налице твърдения, че ищцата е страна по договор за потребителски кредит С N .../15.09.2022 г., сключен с "КРЕДИСИМО" ЕАД. Съгласно този договор, ищцата получава под формата на кредит, сумата в размер на 250 лева. Съгласно чл.4 ал. 1 от договор за потребителски кредит С N .../15.09.2022 г., ищцата следва да сключи Договор за предоставяне на поръчителство с дружеството АЙ ТРЪСТ ЕООД, с цел да бъде обезпечен, сключеният Договор за потребителски кредит. На 15.09.2022г., ищцата сключва с Ай Тръст ЕООД, Договор за предоставяне на поръчителство, по който следва да заплати сумата от 100 лева. Ищцата твърди, че е заплатила по договор за потребителски кредит С N .../15.09.2022 г., сумата в размер на 260 лева, а по Договор за предоставяне на поръчителство сумата в размер на 100 лева. В изпълнение на задълженията по договор за потребителски кредит С N .../15.09.2022 г., и Договор за предоставяне на поръчителство на доверителката ми, са издадени и удостоверения от Кредисимо ЕАД и Ай тръст ЕООД., че договорите са приключили и сумите са изплатени.

Ищцата счита, че договор за потребителски кредит С N .../15.09.2022 г., сключен с „Кредисимо“ ЕАД, е нищожен на основание чл.26 ал. 1 от ЗЗД, вр. с чл.22 от ЗПК, вр.с чл. 11 и чл. 19 ал.4 от ЗПК. Счита и че Договор за

предоставяне на поръчителство, сключен с Ай тръст ЕООД е нищожен на основание чл.26 ал.1 пр.3 от ЗЗД, чл.143 ал.1 и чл.146 от ЗЗП.

На първо място, договор за потребителски кредит CN .../15.09.2022 г., със „Кредисимо“ ЕАД е недействителен на специалните основания по чл.22 от ЗПК. Съгласно чл.22 от ЗПК, във връзка с чл.11,ал.1,т.9 от ЗПК договор за потребителски кредит е нищожен, ако не са посочени приложимият лихвен процент и условията за прилагането му. В случая в Договор за потребителски кредит е посочен годишен лихвен процент, но липсват обаче каквито и да е било условия за прилагането му. Липсва изрично посочване дали лихвеният процент е фиксиран за целият срок за кредита, или е променлив. Нарушението е още по съществено доколкото нито в договора, нито в погасителния план има отбелязване какъв е общият размер на дължимата за срока на договора възнаградителна лихва и съотношението ѝ с главницата по кредита, както и таксата гаранция, за да може да се направи проверка дали посоченият лихвен процент отговаря на действително прилагания от заемодателя. Визираната неяснота съществено ограничава правата на ищцата и е основание за недействителност на Договор за потребителски кредит сключен с „Кредисимо“ ЕАД. В чл. 11, ал. 1, т. 11 от ЗПК е предвидено, че в договора трябва да се съдържат условията за издължаване на кредита от потребителя, включително погасителен план, съдържащ информация за размера, броя, периодичността и датите на плащане на погасителните вноски, последователността на разпределение на вноските между различните неизплатени суми, дължими при различни лихвени проценти за целите на погасяването. В случая имаме погасителен план, но той изцяло не отговаря на чл. 11, ал. 1, т. 11 от ЗПК, в него липсва задължителната информация по ЗПК. Доколкото в Договор за потребителски кредит е предвидена дължимостта на главница, договорна лихва, такса гарант, същите е следвало да бъдат индивидуализирани, подробно посочени с оглед тяхната периодичност. Това не е сторено то кредитодателя, а единствено и само се е задоволил с посочване на обща дължимата сума, без да става ясно, какво точно се съдържа в тази обща сума. Това създава невъзможност за ищцата да разбере плащанията от нея вноски по погасителния план, какви компоненти включват, как са изчислени и на каква база. Посоченото се явява още едно самостоятелно основание за нищожност на договора за паричен заем.

На следващо място, процесния договор не отговаря на изискванията на

чл.11 ал.1 т.10 от ЗПК. Разпоредбата на чл.11 ал.1 т.10 от ЗПК сочи, че договорът трябва да съдържа годишния процент на разходите по кредита и общата сума, дължима от потребителя, изчислени към момента на сключване на договора за кредит, като се посочат взетите предвид допускания, използвани при изчисляване на годишния процент на разходите по определения в приложение № 1 начин. Годишният процент на разходите следва да включва всички разходи на кредитната институция по отпускане и управление на кредита, както и възнаградителната лихва и се изчислява по специална формула. Спазването на това изчисление, дава информация на потребителя как е образуван размерът на ГПР и общо дължимата сума по договора. В договор за потребителски кредит CN .../15.09.2022 г., е посочена само абсолютна стойност на ГПР. Липсва ясно разписана методика на формиране годишния процент на разходите по кредита /кои компонента точно са включени в него и как се формира същият/. Съобразно разпоредите на ЗПК, годишният процент на разходите изразява общите разходи по кредита за потребителя, настоящи или бъдещи /лихви, други преки или косвени разходи, комисиони, възнаграждения от всякакъв вид, в т.ч. тези, дължими на посредниците за сключване на договора/, изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит. Тоест, в посочената величина /бидейки глобален израз на всичко дължимо по кредита/, следва по ясен и разбираем за потребителя начин да са инкорпорирани всички разходи, които ще стори и които са пряко свързани с кредитното правоотношение. В настоящият случай не става ясно какво точно е включено в процента на ГПР, освен лихвата, доколкото е предвидена дължимостта на такса гарант. Не става ясно дали същите са отразени в ГПР. Не става ясно, изобщо какво все включва в ГПР. В случая, в договора за кредит яснота досежно тези обстоятелства липсва. Следва да се има предвид, че ГПР е величина, чийто алгоритъм е императивно заложен в ЗПК и приемането на методика, налагаща изчисляване на разходите по кредита по начин, различен от законовия, е недопустимо. Тези съставни елементи обаче, както бе посочено и по-горе, остават неизвестни, при което се създават предпоставки кредиторът да ги кумулира, завишавайки цената на ресурса. Не става ясно какво се включва в общите разходи за потребителя, настоящи или бъдещи, доколкото е предвидена дължимост и на неустойка. От изложеното не може да се направи еднозначен извод, че разходите са включени при формиране на ГПР, нито че

същите са изключени. Ето защо, не е ясно по какъв начин е формиран, неясни са както компонентите, така и математическият алгоритъм, по който се формира годишното оскъпяване на заема. След като кредиторът, при формиране цената на предоставения от него финансов ресурс, задава допълнителни компонента, които го оскъпяват, следва по разбираем за потребителя начин да посочи какво точно е включено в тях. Именно и поради това, Договор за потребителски кредит CN .../01.05.2022 г. е нищожен поради неспазване на изискването на чл.11 ал.1 т.10 от ЗПК.

На следващо място с договор за потребителски кредит CN .../15.09.2022 г., е нищожен и поради неспазване на разпоредбата на чл.19 ал.4 от ЗПК, а от там и на действителния размер на ГПР, чл.11 ал.1 т.10, вр. с чл.22 от ЗПК, тъй като сумата която се претендира чрез Договор за предоставяне на поръчителство не е включена в ГПР и ГЛП. В Договор за потребителски кредит е посочен ГПР, но чрез включването на възнаграждението предвидено по Договор за гаранция/ поръчителство към ГПР и ГЛП, то действителните такива биха нараснали двойно, та дори и повече, с което потребителят е въведен в заблуждение относно стойността на разходите, които ще прави по обслужването на кредита. С предвиждането за заплащане на сумата по Договора за поръчителство, се заобикаля и разпоредбата на чл. 19, ал.4 ЗПК. Безсъмнено събирането на такива разходи е част от дейността по управление на кредита и следва да са включени в годишния процент на разходите. Съгласно чл.19, ал.1 от ЗПК, ГПР по кредита изразява общите разходи по кредита за потребителя , настоящи и бъдещи / лихви, други преки или косвени разходи, комисионни , възнаграждения от всякакъв вид, в т.ч. тези, дължими на посредниците за сключване на договора/, изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит. Съгласно § 1. Точка 1 от ЗПК "Общ разход по кредита за потребителя" са всички разходи по кредита, включително лихви, комисиони, такси, възнаграждение за кредитни посредници и всички други видове разходи, пряко свързани с договора за потребителски кредит, които са известни на кредитора и които потребителят трябва да заплати, включително разходите за допълнителни услуги, свързани с договора за кредит, и по-специално застрахователните премии в случаите, когато сключването на договора за услуга е задължително условие за получаване на кредита, или в случаите, когато предоставянето на кредита е в резултат на прилагането на търговски клаузи и условия. С оглед цитираната

разпоредба заплащането на сумата по договора за поръчителство следва да бъде разглеждано като елемент от общия разход по кредита за потребителя, тъй като то е пряко свързано с договора за потребителския кредит, известно е на кредитора и се заплаща от потребителя. Налице е заобикаляне на разпоредбата на чл.19, ал.4 от ЗПК като с уговорките за заплащане на допълнителни разходи по Договора за поръчителство се нарушава изискването ГПР да не бъде по-висок от пет пъти размера на законната лихва по просрочени задължения в левове и във валута определена с ПМС№426/2014г. Наред с това, при извършена справка в Търговския регистър по партидата на ответните страни се установява, че същите са свързани лица, а именно, едноличен собственик на капитала на "Ай Тръст" ЕООД е "Кредисимо" АД. Основен предмет на дейност на ответника е гаранционни сделки, каквато е процесната. Следва да се посочи, че печалбата на "Ай Тръст" ЕООД, от извършената от него търговска дейност като поръчител, се разпределя в полза на едноличния собственик "Кредисимо" АД. С оглед това обстоятелство може да се заключи, че със сключване на договора за поръчителство се цели да се заобиколи разпоредбата на чл.19, ал.4 ЗПК, като в договора за поръчителство се уговоря възнаграждение, което в последствие ще бъде разпределено като печалба на "Кредисимо" АД. С договора за поръчителство не се цели реално обезпечаване на договора за кредит, сключен с "Кредисимо" АД, доколкото плащайки задължението на потребителя в полза на "Кредисимо" АД кредиторът плаща вземането си сам на себе си. Със сключването на договор за поръчителство се цели едно допълнително оскъпяване на договора за кредит, допълнително възнаграждение на кредитодателя, което е уговорено по друго правоотношение, единствено с цел да се избегнат ограниченията на чл.19, ал.4 ЗПК, което от своя страна води до недействителност на договора за кредит и договора за поръчителство. Поради невключване на уговорките за заплащане на разходи по Договора за поръчителство в размера на ГПР, последният не съответства на действително прилагания от кредитора в кредитното правоотношение. Посочването в договора на размер на ГПР, който не е реално прилагания в отношенията между страните представлява заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл.68д, ал.1 и ал.2 ,т.1 от Закона за защита на потребителите. С преюдициално заключение по дело С-453/10 е прието , че използването на заблуждаващи търговски практики,

изразяващи се в непосочването в кредитния контракт на действителния размер на ГПР представлява един от елементите, на които може да се основе преценката за неравноправния характер на договорните клаузи по смисъла на чл.143 и сл.33П. Тя подвежда потребителя относно спазването на забраната на чл. 19, ал. 4 ЗПК и не му позволява да прецени реалните икономически последици от сключването на договора. Съгласно чл. 26, ал. 4 от ЗЗД нищожността на отделни части не влече нищожност на договора, когато те са заместени по право от повелителните правила на закона или когато може да се предположи, че сделката би била сключена и без недействителните ѝ части. В случая не е налице нито една от тези две хипотези - нищожната клауза на процесния Договор за потребителски кредит С N .../01.05.2022 г. относно определянето на ГПР да бъде заместени по право от повелителни норми на закона, или че договорът за потребителски кредит би бил сключен и ако в него не е включена клаузата определяща ГПР, тъй като ГПР е въведено като изрично изискване в чл.11, ал.1, т.Ю от ЗПК. Предвид на това в случая не е приложима нормата на чл.26, ал.4 ЗЗД и нищожността на посочената по-горе клауза на процесния договор обуславя недействителността на целия договор. В случая следва да бъде взета предвид и разпоредбата на чл.22 ЗПК, която е приложима за процесното договорно правоотношение. Тази норма изрично посочва, че когато не са спазени изискванията на конкретни разпоредби от закона, то договорът за потребителски кредит е изцяло недействителен, като между изчерпателно изброените са и тези по чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК - за определяне на ГПР. Въз основа на това Договор за потребителски кредит следва да се прогласи за недействителен.

По отношение на втория осъдителен иск, счита, че така сключеният Договор за предоставяне на поръчителство от 15.09.2022г., сключен с дружеството „Ай тръст“ ЕООД е нищожен на основание чл.26 ал.1 пр.3 от ЗЗД, както и на основание чл.26 ал.1 пр.2 вр.с чл.19 ал.4, от ЗПК и чл.143 от ЗЗП, като съображенията за това са следните: В правната доктрина и съдебна практика безспорно се приема, че накърняването на добрите нрави по смисъла на чл.26, ал.1, предл.3-то от ЗЗД е налице именно, когато се нарушава правен принцип било той изрично формулиран или пък проведен чрез създаването на конкретни други разпоредби. В този смисъл е практика на ВКС /Решение№4/2009г. по т.д.№395/2008г., Решение №1270/2009г. по гр.д. №5093/2007г., определение№877 по т.д.№662/2012г. и др/. Такъв основен

принцип е добросъвестността в гражданските и търговски взаимоотношения, а целта на неговото спазване, както и на принципа на справедливостта, е да се предотврати несправедливото облагодетелстване на едната страна за сметка на другата. Тъй като става дума за търговска сделка, нормата от ТЗ, чрез която е прокаран този принцип е чл.289 от ТЗ, но общите правила на ЗЗД също намират приложение- чл.8, ал.2 и чл.9 от ЗЗД. Според задължителната практика на ВКС преценката дали е нарушен някой от посочените основни правни принципи се прави от съда във всеки конкретен случай, за да се даде отговор на въпроса дали уговореното от страните води до накърняване на добрите нрави по смисъла на чл.26 ал.1,предл.3 от ЗЗД. Поради накърняването на принципа на „добри нрави" по смисъла на чл. 26, ал.1, пр.3 от ЗЗД се е достига до значителна не еквивалентност на насрещните престации по договорното съглашение, до злоупоставяне на интересите на ищцата с цел извличане на собствена изгода на кредитора. Когато е налице явна не еквивалентност между предоставената услуга и уговорената цена, се нарушава принципът на добросъвестност при участие в облигационните отношения. Или както е прието в решение № 452/25.06.2010г. по гр. д . № 4277/2008г. на ВКС, IV г.о. „понятието добри нрави предполага известна еквивалентност на насрещните престации и при тяхното явно несъответствие се прави извод за нарушение, водещо до нищожност. В настоящият случай, такава не еквивалентност между престациите е налице, тъй като сумата която се претендира чрез него съставлява допълнителна сума, която е в размер на над 40% от сумата на отпуснатия кредит от 100 лева. По този начин безспорно се нарушава принципа на добросъвестност и справедливост. Принципът на добросъвестността е застъпен в гражданските и търговски взаимоотношения, а целта на неговото спазване, както и на принципа на справедливостта, е да се предотврати несправедливото облагодетелстване на едната страна за сметка на другата. Отделно от това, сумата за поръчител се заплаща без кредитополучателят да получава нищо насреща, напротив същият е принуден да сключи Договор за предоставяне на поръчителство и то с предварително избрано от заемателя дружество, за да му бъде отпуснат кредит. Т.е чрез Договор за предоставяне на поръчителство се стига единствено и само до увеличаване на дължимата сума с над 40%, без каквато и да с насрещна престация. На следващо място, Договор за предоставяне на поръчителство от 15.09.2022г. с дружеството „Ай тръст“ ЕООД е нищожен

поради това, че се стига до нарушаване на нормативно предвидения размер на ГПР и заобикаляне на закона на основание чл.26 ал. 1 пр.2 от ЗЗД, вр. чл.19 ал.4 от ЗПК. В настоящия случай, възнаграждението което следва да се заплати по Договор за предоставяне на поръчителство е следвало да бъде отразен в определение ГПР. Съгласно чл. 19,ал.1 от ЗПК, годишният процент на разходите по кредита изразява общите разходи по кредита за потребителя, настоящи или бъдещи, изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит. В § 1, т. 1 от ДР на ЗПК "Общ разход по кредита за потребителя" са всички разходи по кредита, включително лихви, комисиони, такси, възнаграждение за кредитни посредници и всички други видове разходи, пряко свързани с договора за потребителски кредит, които са известни на кредитора и които потребителят трябва да заплати, включително разходите за допълнителни услуги, свързани с договора за кредит, и по-специално застрахователните премии в случаите, когато сключването на договора за услуга е задължително условие за получаване на кредита, или в случаите, когато предоставянето на кредита е в резултат на прилагането на търговски клаузи и условия. Така уговореното възнаграждение по Договор за предоставяне на поръчителство по своята същност представлява разход по кредита, който е бил известен и е следвало да бъде включен в ГПР. Наред с това, при извършена справка в Търговския регистър по партидата на ответните страни се установява, че същите са свързани лица, а именно, едноличен собственик на капитала на "Ай Тръст" ЕООД е "Кредисимо" АД. Основен предмет на дейност на ответника е гаранционни сделки, каквато е процесната. Следва да се посочи, че печалбата на "Ай Тръст" ЕООД, от извършената от него търговска дейност като поръчител, се разпределя в полза на едноличния собственик "Кредисимо" АД. С оглед това обстоятелство може да заключим, че със сключване на договора за поръчителство се цели да се заобиколи разпоредбата на чл.19, ал.4 ЗПК, като в договора за поръчителство се уговоря възнаграждение, което в последствие ще бъде разпределено като печалба на "Кредисимо" АД. С договора за поръчителство не се цели реално обезпечаване на договора за кредит, сключен с "Кредисимо" АД, доколкото плащайки задължението на потребителя в полза на "Кредисимо" АД кредиторът плаща вземането си сам на себе си. Със сключването на договор за поръчителство се цели едно допълнително оскъпяване на договора за кредит, допълнително възнаграждение на кредитодателя, което е уговорено

по друго правоотношение, единствено с цел да се избегнат ограниченията на чл.19, ал.4 ЗПК, което от своя страна води до недействителност на договора за кредит и договора за поръчителство. На последно място, счита че Договор за предоставяне на поръчителство с дружеството „Ай тръст“ ЕООД, е недействителен на основание чл.143 ал.1 и ал.2 т.19 от ЗЗП. Същият е във вреда на потребителя и не отговаря на изискванията за добросъвестност и справедливост и води до неравновесие в правата на страните, като по този начин е в ущърб на доверителката ми като потребител / чл.143 ал.1 ЗЗП / .

Ищцата формулира искане на основание чл.55 ал.1 пр.1 от ЗЗД, съдът да осъди „Кредисимо“ ЕАД да ѝ заплати, сумата в размер на 10 лева, недължимо платена договорна лихва по недействителен договор за потребителски кредит С N .../15.09.2022 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба в съда, до окончателното изплащане на сумата, както и съдът на основание чл.55 ал.1 пр.1 от ЗЗД, да осъди Ай тръст ЕООД да ѝ сумата в размер на 100 лева, недължимо платено възнаграждение за поръчител по недействителен Договор за предоставяне на поръчителство от 15.09.2022г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба в съда, до окончателното изплащане на сумата. Прави искане за изискване от ответниците на процесните договори, както и справки за извършените плащания.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК по делото не е постъпил писмен отговор от ответника "КРЕДИСИМО" ЕАД.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК по делото е постъпил писмен отговор от ответника "АЙ ТРЪСТ" ЕООД. Заявява, че оспорва исковите като неоснователни. Оспорва изцяло по основание и размер иска за връщане на договорна лихва по договор за потребителски кредит № .../15.09.2022 г. (Договора за кредит), с кредитора Кредисимо ЕАД (Кредисимо). Не спори, че С. С. Л. е сключила договор за предоставяне на поръчителство с ответника Ай Тръст ЕООД (Ай Тръст) от същата дата, както и че договор за потребителски кредит № .../15.09.2022 г. е погасен предсрочно. Не спори, че Кредисимо ЕАД е получило сумата от 10 лева – договорна лихва по процесния договор за кредит. Оспорва, че договорът за предоставяне на поръчителство с Ай Тръст е „задължително условие за получаване на кредита“ (по дефиницията на § 1 т. 1 от ДР на ЗПК), което е изискване вземанията на Ай Тръст да бъдат включени

в ГПР, съгласно чл. 19 от ГПК. Изричната уговорка между страните (чл. 4, ал. 3 от Договора за кредит) е, че кредитополучателят не е длъжна да сключи договор с Ай Тръст „ В случай че Кредитополучателят е заявил Кредит без Обезпечение, срокът за одобрение на Заявлението е 14 (четиринадесет) дни от подаване на Заявлението“ – т.е. Договорът за кредит изрично урежда опцията за кредит без обезпечение. Договорът на ищцата с Ай Тръст не „такса гарант“. Изцяло невярно е, че ищцата е „следвало“ да сключи договор с Ай Тръст - писмената уговорка на чл. 4, ал. 3 на Договора за кредит сочи обратното. Ако договорът с Ай Тръст беше задължителен, нямаше да има изрично уредена възможност за необезпечен кредит в Договора за кредит (чл. 4, ал. 3). Произволни са доводите в Исковата молба, че възнаграждението на Ай Тръст било „неотменимо изискване“, с което се прикривало действителния размер на ГПР на договора за кредит с Кредисимо и следвало да се включи в ГПР на основание чл. 19 от ЗПК. Напротив, писмената уговорка е, че може да има и необезпечен кредит. Договорът за кредит не е обвързан със задължително сключване на договор за предоставяне на поръчителство (т.н. „необходимо условие“ или „допълнителен разход“ според Исковата молба). Кредисимо не е задължавало ищцата да сключи обезпечен, вместо необезпечен кредит. Обезпечените и необезпечените кредити на Кредисимо не се отпускат по различен начин и не са два отделни кредитни продукта на Кредисимо, не са и пряко свързани с размера на отпускания кредит и условията му за погасяване. Всъщност С. Л. сама е избрала да вземе обезпечен, вместо необезпечен кредит и сама е сключила договор с Ай Тръст, вместо да избере необезпечен кредит с Кредисимо. След като няма задължение клиентите да сключват договор с Ай Тръст, възнаграждението на Ай Тръст не е разход по кредита по чл. 19 от ЗПК и не влиза в ГПР (по дефиницията на § 1 т. 1 от ДР на ЗПК). Твърденията за „на практика невъзможно“ и „неотменимо условие“ в Исковата молба са абсолютно голословни и целят да подведат съда – в случая се касае за самостоятелен избор измежду една от три възможни опции, една от които е договорът за кредит да няма обезпечение. Оспорваме, че има нарушение на изискването на чл. 22 от ЗПК – лихвеният процент е изрично посочен в Договора за кредит и Приложение № 1 към Договора за кредит (Приложение № 1), приложени към Исковата молба – ясно е колко е размерът на дължимата лихва по месечни вноски и изчислението на общия дължим размер на лихвата за периода на

кредита е елементарно.

На следващо място счита, че чл. 9 на Приложение № 1 дава общ размер на всички плащания (главница и лихва). При ясен размер на главницата (посочен в чл. 3 на Приложение № 1), общият размер на дължимата лихва по всички е разликата между сумата на всички плащания и главницата по кредита. Твърди, че при липса на уговорка за променлив лихвен процент числото на лихвата в чл. 8 на Приложение № 1 е непроменливо и е в размера, посочен в чл. 7 на Приложение № 1 към договора за кредит. Оспорва, че Ай Тръст е получило сумата от 100.00 лева от ищцата за предоставената от Ай Тръст услуга гаранция по погасения кредит за срока, за който е предоставило услуги. Твърди, че Ай Тръст е получило само 77,57 лева, но не и горницата от 22,43 лева до 100 лева, които се претендират с исковата молба.

Ответникът твърди, че договорът за предоставяне на поръчителство между ищцата и Ай Тръст е договор за поръчка по смисъла на чл. 280 и сл. от ЗЗД и уговореното по него възнаграждение не попада в обхвата на общи разходи по кредита. По силата на договора за предоставяне на поръчителство Ай Тръст се задължава да извърши за сметка на доверителя (ищцата) възложените от него действия, а именно да отговаря пред кредитора Кредисимо солидарно с ищцата за изпълнението на всички негови задължения по Договора за кредит, както и за всички последици от неизпълнението на задълженията му. Вземанията за възнаграждение по договора за предоставяне на поръчителство възникват само в полза на Ай Тръст, а не в полза на кредитодателя Кредисимо, както се сочи в Исковата молба. Кредисимо дори не е страна по договора между ищцата и Ай Тръст. Оспорва като неоснователни твърденията за нарушение на изискванията за добросъвестност, справедливост, неравновесие в правата на страните и на добрите нрави при договора за предоставяне на поръчителство. На последно място, свързаност между Кредисимо и Ай Тръст не води сама по себе си до „скрито оскъпяване на кредита“. Кредисимо е едноличен собственик на капитала на Ай Тръст, видно от публичния регистър на ТРРЮЛНЦ, но Ай Тръст е отделно юридическо лице със собствена правосубектност, собствен лиценз от БНБ и различен предмет на дейност. Няма правна пречка едно юридическо лице да бъде едноличен собственик на капитала на друго юридическо лице. Не оспорва представените от ищеца писмени

доказателства.

Съдът, като прецени изложените в исковата молба фактически твърдения и съобрази формулираното искане, намира, че е сезиран със кумулативно субективно съединени искове с правна квалификация чл. 55, ал. 1, пр. 1 от ЗЗД.

В тежест на всяка от страните е да докаже положителните факти, от който черпи права, като следва да установят обстоятелствата, както следва – от страна на ищеца – правния интерес от предявяване на иска, че между страните е налице договорно правоотношение по договор за кредит и договор за поръчителство, както и че е изправна страна по същите, както и да установи твърдените основания за нищожност на договорите, че е платил исковата сума и размера на платената сума, а ответникът да докаже възраженията си против исковете.

Между страните С. С. Л. и "АЙ ТРЪСТ" ЕООД са налице факти, които да се признават и за които да бъде прието, че не подлежат на доказване, а именно, че С. С. Л. е сключила договор за предоставяне на поръчителство с ответника Ай Тръст ЕООД (Ай Тръст) от същата дата, както и че договор за потребителски кредит № .../15.09.2022 г. е погасен предсрочно, както и че Кредисимо ЕАД е получило сумата от 10 лева – договорна лихва по процесния договор за кредит.

По искането на ищеца за изискване на процесните договори за кредит и за поръчителство съдът ще се произнесе в открито съдебно заседание, а искането за задължаване на ответника да представи счетоводна справка за платените от ищцата суми съдът намира за неоснователно, тъй като по реда на чл. 190, ал. 1 от ГПК от страната може да се изисква единствено представянето на документи, но не и да бъде задължавана да създава документи, каквито са счетоводните справки.

Съдът приканва страните към доброволно уреждане на спора, чрез медиация, постигане на спогодба или друг способ.

Мотивиран от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКАНВА страните към спогодба, медиация или извънсъдебно

доброволно уреждане на спора.

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото приложените към исковата молба документи.

ОБЯВЯВА ЗА БЕЗСПОРНИ и ненуждаещи се от доказване между страните С. С. Л. и "АЙ ТРЪСТ" ЕООД обстоятелствата, че С. С. Л. е сключила договор за предоставяне на поръчителство с ответника Ай Тръст ЕООД (Ай Тръст) от същата дата, както и че договор за потребителски кредит № .../15.09.2022 г. е погасен предсрочно, както и че Кредисимо ЕАД е получило сумата от 10 лева – договорна лихва по процесния договор за кредит.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ исканията на ищеца за задължаване на ответниците да представят счетоводни справки за заплатените по договорите суми.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 26.06.2024 г. от 09.50 ч., за когато да се призоват страните, заедно с препис от настоящото определение.

Препис от отговора на исковата молба да се изпрати на ищеца.

Определението е окончателно.

Съдия при Софийски районен съд: _____